

DODATEK

Do Nru. 29. roku 1816.

Dziennika Urzędowego Województwa Sandomierskiego.

Dalszy Ciąg Regulaminu Solnego.

§ 22

Za każdy upłyniony Miesiąc poczynając od 1 Czerwca b. r. Pisarz Solny ułoży Ex-
trakt flosownie do załączonego wzoru pod Nr. IV. i takowy najpierwszą Poestą do
Kommissyi przychodów i Skarbu w jednym Exemplarzu, i do właściwej Władzy Skar-
bowey także w jednym, pod uniknieniem zagrożoney w § 13 kary nie zawodnie poda,
wraz z wykazem Soli odebrancy podług § 18 i wyprzedaną ilośćią Książek Szykar-
skich.

§ 23

Pisarze Solni przy Magazynach wyżej wyrażonych znajdować się zeflawać będą
pod Zwierzchnim dozorem Skarbu, ich obowiązkiem będzie, oprócz powyższych prze-
pisów, Sol do Magazynów przez Entrepryzę sprowadzoną, niemniej za Sol sprzedaną
pieniądze odbierać, porządek służby we wszystko, podług Instrukcyi wypisany zach-
wać, i tak względem własności Entrepryzy dzierżawney iak gdyby sol i pieniądze skar-
bowe były, polepować; z tego więc względu Kaucye Pisarzów i Kottrollerow Solnych
służyć będą Entrepryzie Dzierżawney na zapewnienie w nagrodzenia szkód, któreby
przez Oficjalnité przestąpieniem Instrukcyi dopełnione być mogły.

Peniądze za sol sprzedaną w Magazynie zebrane, odcyłane być mają tam, gdzie
one odcyłać Entrepryza poleci,

Pisarze i Kontrollerowie przy Magazynach będą płatni ze Skarbu. Koszta zaś przy każdym respective Magazynie, na Materiały piśmienne, Worki, Baryłki, do pieniędzy, podług Etabu dla każdego Magazynu przepisane się mającego, miesięcznie ponosić obowiązkiem będzie Entrepryzy, i nadto nie więcej Oficjalisci od niej wymagać nie są mogą; koszta Administracyi, zwozki i wywozki soli, iey obodnarzowania, odwozki superat, na Posłańca z Expedycyami, na Komisarza i inne wszelkie wydatki przy Magazynach doświadczona, iako to szkódki ogniowe, czynsz gruntowy, podymne i t. d. urządzić to wszystko, w opłacie jak naydogodney, ile to zdawać się będzie Entrepryzie, pozostawia się do woli oneyże, tak że skarb tylko Pisarzy i Kontrollerow opłacać będzie.

Gdyby jednak Dzierżawcy podobało się z jakiego bądź względu do którego Magazynu dołączyć Kontrollera, i tenaż pozwoli trudnienia się odbieraniem pieniędzy za sol przedawaną, zrobić to będzie onemuż wolno na własny koszt, w takim jednak przypadku uwiadomienie poprzednicze nastąpi, i Pisarz solny zwołanie tylko przy Kontrolowaniu przedaży soli.

Nadto Stroże i Bedparze, przy Magazynach Solnych będący zupełnie na koszcie Entrepryzy zostaną, a zatem i pensye ich do niej regulują się.

§ 24

Procz powyższej Instrukcyi dla Magazynow Solnych przepisanej, obowiązować będą Oficjalistow solnych warunki dla kupujących i szynkarzy Solnych w oddzielnym Tytule zastrzeżone.

T Y T U Ł I V.

Przepisy dla kupujących sol i dla Szynkarzy Solnych.

§ 25

Wolno jest każdemu czyli to na własną potrzebę lub też na wyszynkowanie kupować sol z Magazynow Skarbowych stosownie do §§ 6 i 7.

§ 26

Każden kupiący na domową czyli własną potrzebę Sol z Magazynow Skarbowych powinien od tychże brać stosowne zaświadczenie, które mu bezpłatnie wydane będzie, gdyż w przeciwnym razie sol prowadzący nie będąc opatrzony zaświadczeniem Magazynowem; podpadnie karze na defraudantów przepisanej.

§ 27

Wolno jest każdemu w Kraju Szynkować solą z Magazynow Skarbowych kupioną za uzyskaniem wprzody Koncessyi od Prefekta właściwego Województwa; gdy zaś doświadczenie uaczyło, że pomnożona liczba koncessyonowanych Szynkarzy szkodliwą być może dla Skarbu, przez nabywanie Soli przepisom nie odpowiednie, a nadto, że zbyt wielka ilość Szynkarzy Solnych trudno może być w każdym razie Kontrolowaną, przeto, w celu zapobieżenia nadużyciom, i razem ustanowienia pewney ilości wydać się mających konsensów na szynk soli, następujące podają się przepisy:

- a) We Wsiach w których są Kościoły Parafialne, może być jeden Szynkarz koncessyonowany. W innych Wsiach bez wyjątku i bez względu na ludność, koncessyje zniszczone być mają natychmiast.
- b) We Wsiach na samym pograniczu sytuowanych, chociażby w nich był Kościół Parafialny, żaden Szynkarz Solny nie może być koncessyonowany a jeżeli takowy znajduje się teraz koncessya odebrana być mu powinna.
- c) We wszystkich małych Miaszczkach piątej Klasy, może być czterech koncessyonowanych Szynkarzy.
- d) W Miaszczach czwartej Klasy może być ośmiu koncessyonowanych Szynkarzy.
- e) W Miaszczach trzeciej Klasy może być szesnastu koncessyonowanych Szynkarzy.

- f) W Miastach drugiej Klasy ma być trzydziestu dwóch Szynkarzy.
- g) W Mieście Warszawie jako do pierwszej Klasy należącemu stosownie do ludności ma być proporcya zastosowana.
- h) W Miastach na pograniczu położonych ma być zmniejszona liczba Szynkarzy koncesyjonowanych do połowy powyższej Klasyfikacyi Miast.

§ 28

Każda koncesya ma być wydana na papierze ślepowym ceny groszy piętnaście, stosownie do urzędzenia w dniu 30 Czerwca 1812 roku zapadłego, bez żadnych innych opłat. Każdy chcący szynkować Solą, opatrzony koncesyją, powinien iec czo nabyć Książkę Szynkarzką z Magazynu Solnego Skarbowego za opłatą jednego złotego Polskiego.

Wedle przepisu w paragrafie powyższym oznaczonego, koncesyje na szynk soli tylko udzielane być powinny, i w tym względzie Władze Wojewodzkie Administracyine przepisana Klasyfikacyą rozpocząć powinny i wedle niej lub nowe koncesyje wydawać, gdzieby takowe były potrzebne, lub też one od innych pewnych Szynkarzy odbierać tam, gdzieby ich było więcej iak niniejsze Urządzenie wskazuje i pozostawiać tylko tyle, ile ich przepisy utrzymać dozwalaia — Kto przy Szynku soli Pozostał miał dawniej koncesyją, nowej od Rządu nie potrzebną, pod warunkami wyżej wyrażonemi.

Książka każda Szynkarzka dotąd tylko trwać może, dopoki zapisana nie zostanie, po zapisaniu oney całkowicie, nowa w Magazynie Solnym zakupioną być powinna.